

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 14Csp/150/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118209487
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milina Jánošková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2022:3118209487.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Milinou Jánoškovou v spore žalobcu: WM Consulting & Commucation, s.r.o. so sídlom v Piešťanoch, Žilinská cesta 130, IČO: 34 127 798, práv. zast. advokátska kancelária Roman Kvasnica a partneri s.r.o. so sídlom v Piešťanoch, Žilinská cesta 130, IČO: 36 866 598 proti žalovanému: J. Q., nar. XX.X.XXXX, občan SR, bytom Mesto B. o zaplatenie 2.126,74€ s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žaloba sa z a m i e t a .

II. Žalovanému sa právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 18.10.2018 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 2.558,29€ s úrokom z omeškania 8% ročne zo sumy 1.311,27€ od 26.9.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania. Uviedol, že dňa 24.3.2006 bola medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou, a.s. IČO: 00 151 653 so sídlom Tomášikova 48, Bratislava uzavretá zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXX, na základe bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 36.500,-Sk (1.211,58€) s pevnou ročnou úrokovou sadzbou 17,70%, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 60-tich splátkach po 977,-Sk(32,44€) mesačne vždy k 20-temu dňu v mesiaci so splatnosťou prvej splátky dňa 20.4.2006 a konečnou splátkou dňa 20.3.2011. Nakoľko si žalovaný neplnil svoje povinnosti - nesplácal splátky včas v dohodnutej dobe a výške a dostal sa so splácaním do omeškania, čo malo za následok, že nesplatil úver v poskytnutom rozsahu ku dňu konečnej splatnosti úveru. Slovenská sporiteľňa, a.s. vyzvala žalovaného na úhradu dlhu zo zmluvy o úvere a dňa 25.9.2014 pohľadávku z tejto zmluvy postúpila Zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE na žalobcu a zároveň žalovaného o tejto skutočnosti informovala listom zo dňa 7.10.2014 s tým, že má dlh plniť výlučne postupníkovi - žalobcovi. Žalovaný na oznámenie o postúpení pohľadávky vôbec nereagoval a preto žalobca podal žalobu, ktorou si uplatnil dlh vyčíslený ku dňu 25.9.2014 vo výške 2.558,29€, pozostávajúci z istiny vo výške 1.311,27€ a príslušenstva vo výške 1.247,02€ v zmysle § 497 Obchodného zákonníka, § 558 a § 526 ods.1,2 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide o výšku uplatňovaných súm, uviedol, že žalovaný čerpal úver XX.XXX,-Sk bezhotovostne a medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bolo dohodnuté tzv. zložené úročenie úveru- kapitalizácia úrokov a poplatkov, v zmysle ktorého zmluvne dohodnuté úroky a poplatky, ktoré neboli žalovaným uhradené riadne a včas, boli pripočítané v deň ich splatnosti k istine, čím sa stali jej súčasťou a v ďalšom období boli úroky následne počítané z novej istiny (bod 5.5.7.1. Obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s. pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a MIKRO podnikateľom, účinným od 1.7.2007). Takýmto spôsobom sa nesplatené úroky a ďalšie poplatky pripočítavali k istine iba do prechodu právneho predchodcu žalobcu na nový bankový systém, t.j. do 30.9.2011. Od toho momentu už istina nenarastala o ďalšie neuhradené splatné úroky a poplatky, tie sa začali vyčísľovať samostatne. Nepravidelné splácanie úveru žalovaným malo za

následok, že suma, ktorú mal žalovaný pôvodne (pri predpokladanom pravidelnom a riadnom splácaní úveru) zaplatiť právnomu predchodcovi žalobcu, vzrástla. Čo sa týka poplatkov po prechode právneho predchodcu na nový bankový systém, tieto si žalobca voči žalovanému neuplatňuje. Zložené úročenie predstavuje najčastejšiu formu úročenia používanú bankovými inštitúciami v rámci Európskej únie, ktorá sa využíva nielen pri úročení úverov ale aj vkladov. Tento spôsob úročenia najlepšie zohľadňuje faktor času aj reálnu hodnotu peňazí. V tejto súvislosti žalobca poukázal na Smernicu Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES zo dňa 23.4.2008, s poukazom na jej bod 19. , kde v poslednej vete je uvedené : " Pokiaľ ide o úrokovú sadzbu úveru, frekvenciu splátok a kapitalizáciu úrokov, veritelia by mali používať svoj bežný spôsob výpočtu pre príslušný spotrebiteľský úver. " Rovnako žalobca preukázal zákonnosť použitia zloženého úročenia vzorom návrhu na vydanie európskeho platobného rozkazu, vydaného podľa článku 7 ods.1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady ES zo dňa 25.10.2006, ktorým sa zavádza konanie o európskom platobnom rozkaze. Tento dokument akceptuje kapitalizáciu úrokov, čo vyplýva aj z vysvetliviek k vyčíslovaniu úrokov, kde je uvedené : "Kapitalizácia úrokov sa vzťahuje na situáciu, keď sa nahromadené úroky pridávajú k istine a berú sa do úvahy pri počítaní ďalších úrokov." Výška istiny 1.311,27€ pohľadávky vyplýva z prehľadu transakcií na účte žalovaného a zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru ani k výpovedi a k odstúpeniu od zmluvy. K zosplatneniu úveru došlo v zmysle čl. I bod 1 Zmluvy a to dňa 20.3.2011, kedy bola medzi zmluvnými stranami dohodnutá konečná splatnosť úveru. Príslušenstvo vo výške 1.247,02€ pozostáva z úrokov vo výške 694,38€ vyčíslených z istiny 1.311,27€ za obdobie od 17.9.2011 do 25.9.2014, pri úročení istiny úrokom vo výške 17,60% p.a. a z úrokov z omeškania vo výške 552,64€, vyčíslených z aktuálne splatnej istiny za obdobie od 25.9.2014 pri úročení aktuálne splatnej istiny úrokom z omeškania 8% ročne s poukazom na aust. § 517 ods.2 Obč. zákonníka, § 3, §10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. , ktorým sa vykonáva Obč. zákonník. Žalobca uviedol, že zmluva o splátkovom úvere obsahuje všetky podstatné náležitosti v zmysle zák.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a predmetný úver bol poskytnutý ako úver, na základe ktorého má žalobca nárok aj na zaplatenie úrokov a to aj vzhľadom k skutočnosti, že zmluva bola uzavretá dňa 24.3.2006, t.j. pred prijatím novely zákona, účinnnej od 1.1.2008. Z dôvodu právnej istoty žalobca uvádza, že v spore si uplatňuje nárok na zaplatenie úrokov z úveru po splatnosti úveru, avšak iba do 25.9.2014. Rovnaký právny záver prijal i Najvyšší súd SR v uznesení zo dňa 30.7.2019 sp.zn. 6Cdo/113/2018 : "Preto v súvislosti s právnou otázkou, či veriteľ má po zosplatnení dlhu nárok na zmluvné úroky, dovolací súd dáva do pozornosti odvolaciemu súdu rozsudok Súdneho dvora (piatej komory) zo 7.8.2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17, v ktorom uvádza, že cieľom úrokov z omeškania je sankcionovať nesplnenie svojej povinnosti dlžníkom splatiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlžníka od omeškania pri plnení jeho povinností, prípadne nahradiť veriteľovi škodu , ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku , zatiaľ čo bežné úroky (úroky z poskytnutého úveru) majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej splatenia. Z týchto záverov tak vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania ." Ďalšie príslušenstvo v podobe úrokov z omeškania 8% ročne si žalobca uplatňoval od 26.9.2014 podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka, a § 3, § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. účinného do 31.1.2013. Ako dôkaz predložil Zmluvu o úvere, oznámenie o postúpení pohľadávky, Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s a prehľad transakcií.

2. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 14Csp/150/2018 - 96 zo dňa 25. novembra 2020 súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 431,55€ spolu s úrokom z omeškania 8 % ročne zo sumy 336,72€ od 26.09.2014 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.), v zostávajúcej časti žalobu zamietol (výrok II.) a žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznal (výrok III.) Uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19CoCsp/28/2021-119 zo dňa 13.10.2021 bolo rozhodnutie súdu I. inštancie vo výroku II. a III. (v zamietavej časti a trovách sporu) na odvolanie žalobcu zrušené a vec vrátená súdu I. inštancie na nové prejednanie a rozhodnutie. Odvolací súd uviedol (v bode 10 zrušujúceho uznesenia) , že rozsudok súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci a jeho úlohou v ďalšom konaní bude sa prioritne zaoberať otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní s poukazom na splnenie podmienok podľa ust. § 92 ods.8 zákona o bankách účinného v čase postúpenia pohľadávky na žalobcu a len v prípade kladného záveru o jej danosti bude možné zaoberať sa základom uplatňovaného nároku a jeho výškou s tým, že súd prvej inštancie je zároveň povinný zaoberať sa aj ostatnými námietkami produkovanými žalobcom (žalovaný bol v konaní pasívny).

3. Vo výroku I. rozhodnutie súdu I. inštancie nadobudlo právoplatnosť a predmetom sporu zostalo zaplatenie sumy 2.126,74€ s príslušenstvom a trovy sporu.

4. Žalovaný sa k žalobe opätovne nevyjadril a nenavrhol vykonať žiadne dôkazy.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 24.3.2006, oznámenia o postúpení pohľadávky, Všeobecných obchodných podmienok, zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 25.9.2014, prehľadom úhrad. Obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s. pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom. V zmysle záverov odvolacieho súdu vyzval žalobcu na preukázanie splnenia podmienok pre platné postúpenie pohľadávky - a na výzvu súdu žalobca predložil listinu s označením „Výzva“ zo dňa 15.6.2010 (č.l. 131 spisu).

6. Podľa § 52 ods.1-3 Občianskeho zákonníka (účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere) spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplátne zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

7. Podľa § 525 ods.2 Občianskeho zákonníka (účinného v čase postúpenia pohľadávky) nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo dohode s dlžníkom.

8. Podľa § 92 ods.8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (účinného ku dňu postúpenia pohľadávky do 31.12.2014) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

9. Podľa bodu 10.3. VOP pri doručovaní písomností v poštovom styku sa zásielka považuje za doručenú v tuzemsku tretí deň po jej odoslaní a v cudzine siedmy deň po jej odoslaní a to aj vtedy, ak sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie alebo ak sa zásielka vráti ako nedoručená. Pokiaľ nie je dohodnuté inak, Banka zasiela podľa vlastného uváženia, písomnosti v poštovom styku vo forme obvyčajnej listovej zásielky.

10. Z obsahu spisu vyplýva, že právny predchodca žalobcu, Slovenská sporiteľňa, a. s., uzatvoril dňa 24.03.2006 so žalovaným zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol predchodca žalobcu žalovanému ako dlžníkovi úver vo výške 1 211,58 € (36 500,- Sk). Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 25.09.2014 bola pohľadávka predchodcu žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a. s.) voči žalovanému postúpená na žalobcu, čo bolo žalovanému oznámené listom zo dňa 07.10.2014.

11. V posudzovanej veci je predmetom konania pohľadávka, ktorá bola na žalobcu postúpená pôvodným veriteľom - Slovenskou sporiteľňou, a. s.. Pred hodnotením oprávnenosti uplatneného práva je súd povinný zaoberať sa tým, či žalobca je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplatenia žalovanej pohľadávky. Pôvodným veriteľom žalovanej pohľadávky bola banka, ktorá mala povinnosť postupovať

podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ktoré definuje podmienky, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu inej banke alebo aj subjektu, ktorý bankou nie je. Banková pohľadávka alebo jej časť môže byť postúpená, ak je splatná, a to až po predchádzajúcej písomnej výzve a kumulatívne ak je splnené omeškanie klienta so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Tieto skutočnosti sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Splnenie osobitných zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky sa vyžaduje z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom (mimo banky) už nie je zachovaná možnosť dohľadu a dozoru NBS ako centrálnej banky.

12. Žalobcom uplatnená pohľadávka mala vzniknúť zo zmluvy uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s. a žalovaným a práve z tohto dôvodu bolo potrebné, aby žalobca preukázal svoju aktívnu legitimitáciu, teda nadobudnutie práv od pôvodného veriteľa, ktorých priznanie sa podanou žalobou domáha. Zo spisu vyplýva, že na preukázanie svojej aktívnej legitimitácie žalobca predložil k žalobe kópiu oznámenia o postúpení pohľadávok zo dňa 25.09.2014, ktoré pôvodný veriteľ (Slovenská sporiteľňa, a. s.) mal doručovať žalovanému a v ktorom je uvedené, že banka postúpila svoju pohľadávku voči žalovanému zo zmluvy zo dňa 24.03.2006 na žalobcu, čo nie je postačujúce pre platné postúpenie pohľadávky. Po výzve súdu predložil žalobca „Výzvu“ banky, zo dňa 15.6.2010, z ktorej vyplýva, že Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľ pohľadávky vzniknutej zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX adresovanej žalovanému tomuto oznámila, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky ku dňu 31.5.2010 vo výške 282,78€ (8.519,03,-SKK) s príslušenstvom a vyzvala ho na úhradu tohto dlhu najneskôr v lehote 10 dní od doručenia tejto výzvy. V prípade neuhradenia tejto sumy v požadovanej lehote, banka oznamovala dlžníkovi, že pristúpi k zvereniu vymáhania pohľadávky do mandátnej správy tretej osobe, ktorá ho bude následne kontaktovať. Zásielka bola podľa žalobcu doručovaná žalovanému ako obyčajná listová zásielka. Vo VOP sa nenachádza dohoda o postúpení pohľadávky medzi bankou a klientom na tretie osoby, iba v článku 8.3. je upravená možnosť „Poskytnutia dôverných informácií“, z ktorej v bode 8.3.3. VOP vyplýva, že klient súhlasí s tým, aby Banka poskytla informácie v rozsahu Dôverných informácií a doklady o neplnení jeho záväzkov voči banke tretej osobe, ktorej banka udelila písomné plnomocnenstvo na vymáhanie splnenia týchto záväzkov, ak si Klient neplní riadne a včas svoje záväzky voči banke, resp. v bode 8.3.5. VOP dal Klient súhlas na poskytnutie Dôverných informácií tretej osobe, s ktorou banka rokuje o postúpení pohľadávok banky voči klientovi.

13. Či podmienky pre postúpenie pohľadávky banky na tretiu osobu, ktorá nie je bankou, uvedené v § 92 ods. 8 zákona o bankách v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky, boli splnené, je postupca v súdnom konaní, v ktorom takto postúpenú pohľadávku uplatňuje, povinný v zmysle § 132 ods. 1 CSP tvrdiť a preukázať. Žalobcu tak zaťažuje dôkazné bremeno ohľadne ním tvrdenej aktívnej legitimitácie. Postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je tak v zmysle uvedeného povinný tvrdiť a preukázať, že pred postúpením pohľadávky, banka klienta (dlžníka) písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient bol napriek tomu v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Následkom postúpenia pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia dovolená, je absolútna neplatnosť zmluvy o postúpení pre jej rozpor so zákonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia súd musí prihliadať aj bez námietky, teda z úradnej povinnosti. Zákonným dôsledkom rozporu právneho úkonu so zákonom je jeho neplatnosť.

14. V prejednávanej veci bolo nesporné, že banka pred postúpením pohľadávky na nebankovú spoločnosť zmluvou zo dňa 25.9.2014 nevyhlásila dlh zo zmluvy č. XXXXXXXXXX za predčasne splatný a dlžníkovi nebolo odňaté plnenie v splátkach, takže pohľadávka sa stala splatnou ako celok uplynutím konečnej doby splatnosti úveru podľa zmluvy dňom 20.3.2011. Podľa výzvy na úhradu dlhu zo dňa 15.6.2010 banka oznamovala dlžníkovi, že pokiaľ neuhradí pohľadávku vo výške 282,78€ (8.519,03,-SKK), s ktorou bol aktuálne v omeškaní v lehote 10 dní, postúpi pohľadávku na vymáhanie tretej osobe; čo znamená, že výzva obsahovala len oznam o úhrade dlhu, ktorý bol v tom čase splatný a neobsahovala výzvu na úhradu celého dlhu, takže na tretiu osobu bolo možné platne postúpiť pohľadávku v zmysle tejto výzvy len v tej časti dlhu, s ktorou bol dlžník v zmysle výzvy v omeškaní (282,78€), teda ktorá bola v čase doručenia výzvy splatná. Písomná výzva banky dlžníkovi je prvým predpokladom pre cesiu bankovej pohľadávky alebo jej časti na inú osobu. Povinnosťou žalobcu bolo uniesť dôkazné bremeno o doručení výzvy (napr. rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 5Co/235/2018 zo dňa 20.3.2019) a žalobca nepreukázal hodnovernými listinami ani odoslanie ani doručenie takejto výzvy žalovanému. Na preukázanie doručenia výzvy z 15.6.2010 žalobca navrhol

vypočúť žalovaného, avšak žalovaný je na adrese posledného známeho bydliska E. X. XXXX/X, B. už neznámy, jeho aktuálna adresa je Mesto B. a ani súd, ba ani samotný žalobca nemal vedomosť o jeho aktuálnom mieste pobytu, súd od vykonania tohto dôkazu preto upustil.

15. Súd ex offio skúmal, či žalobca uniesol dôkazné bremeno danosti vecnej aktívnej legitímácie na jeho strane z hľadiska určujúcich zákonných predpokladov pre platné postúpenie celej pohľadávky bankou, t. j. či preukázal, že sa stal veriteľom pohľadávky žalovaného, nakoľko pre prípad neunesenia dôkazného bremena žalobcom v tomto smere je bez ďalšieho dôvodu na zamietnutie žaloby pre jej nedostatok. Súd mal za to, že žalobca predloženými listinami s poukazom na závery odvolacieho súdu a ustálenú judikatúru takéto dôkazné bremeno neunesol a preto súd žalobu zamietol.

16. Podľa § 255 ods.2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

17. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods.2 C.s.p.. Žalobca si žalobou uplatnil vyčíslenú pohľadávku aj s úrokmi z omeškania ku dňu rozhodnutia súdu I. inštancie (dňa 25.11.2020) vo výške 3.205,8€ a súd priznal len 597,82€ (dňa 3.1.2022 súd žalobu vo zvyšku opätovne zamietol), teda v 18,65% mal žalobca úspech a v 81,35% neúspech a pomer úspechu a neúspechu je 63% trov v prospech žalovaného. Žalovanému však v konaní nijaké trovy nevznikli a preto súd rozhodol, že žalovanému právo na ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 127 ods. 1, 2 C.s.p. v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Náležitou podania urobeného v prebiehajúcom konaní je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Podľa § 363 C.s.p. sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.